

[H. C. Hansen.]

skikkes efter Indstilling af det paagældende Amsraad. Desuden skal vedkommende Kommunalbestyrelse have Lejlighed til at vælge en Repræsentant for den paagældende Kommune, en Repræsentant, der uden Stemmeret skal deltage i Forhandlingerne.

Jeg skal med denne Redegørelse for de i Udvalget opnaaede Resultater anbefale de foreslaaede Ændringer og derefter Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Ejnar Kjær: Som jeg fremhævede ved første Behandling af Sagen, kan Venstre tiltræde den beskæftigelsesmæssige Side af Lovforslaget. De Betæneligheder, vi havde, gik i anden Retning, og da navnlig i Retning af en vis Frygt for, at Lovforslagets Gennemførelse skulde betyde en Udvidelse af Fredningslovgivningen. Efter at Lovforslaget nu har været behandlet i Udvalget og efter det, der der er blevet sagt, og efter at det gennem de stillede Ændringsforslag er fastslaaet, at kun hvor en hurtig Fremme af Beskæftigelsesplanerne nødvendiggor det, vil Statsministeren benytte sin Ret i Henhold til § 2 til at paalægge Fredningsservitutter, kan vi se bort fra vore Betæneligheder her. Det samme er Tilfældet, hvor der er Tale om Byggeniepaalæg, idet det er fastslaaet i Udvalget, at der skal forhandles ikke alene med de paagældende Lodsejere, men ogsaa med de interesserede Kommuner.

Hvad Anlægsudgifternes Fordeling angaar, kunde jeg have ønsket en noget anden Affattelse af Lovforslaget. Som jeg nævnte ved første Behandling, vilde jeg have fundet det rimeligt, om Oplandskommunerne var blevet fri for at yde de 15 pCt., de nu skal udrede, eller om de kun var kommet til at deltage forholdsmæssigt i Vedligeholdelsesudgifterne. Man har deroverfor hævdedet, at det sidste maatte være meget vanskeligt af rent praktiske Grunde, hvad jeg efter at have set Planerne over Anlæggene og Sammensætningen af gamle og nye Vejstykker ogsaa maa indrømme. Over for Tanken om de 15 pCt.s Bortfald har man sagt, at de 15 pCt. jo skal paalignes de Kommuner, gennem hvilke Stierne gaar, og andre interesserede Kommuner i Forhold til Kommunernes Interesse i Anlægget af dem. Naar dette sker, og jeg har ingen Grund til at tvivle om, at det vil ske, kan jeg ogsaa gaa med til at opretholde Bestemmelsen om de 15 pCt. Jeg kan anbefale at stemme for de stillede Ændringsforslag og at stemme for det ved disses Vedtagelse ændrede Lovforslag ved tredje Behandling.

Carsten Raft: Mit Parti kan ogsaa med Tilfredshed anbefale at stemme for det stillede Ændringsforslag. De fleste af de Betragtninger, vi fremsatte ved første Behandling, er blevet imødekommet. Det hævdes fra Statsministeriets Side, at flere af de Ting var der i Virkeligheden tænkt paa; saa havde vore Udtalelser været overflødige, men blot vi naar til Resultatet, er vi tilfredse.

Jeg takker for den særlige Imødekommenhed, som er vist med Hensyn til Navnene. Det er beklageligt, at man ikke kan finde ensartede Navne, men der er alligevel fundet gode danske Navne, som giver en særlig Betegnelse for denne særlige Form for Veje, og det var det, som skulde opnaas. Jeg understreger af Hensyn til Interesser, man har bedt mig gøre opmærksom paa, Ønskeligheden af at faa varetaget, at § 4 skal opfattes paa den Maade, at den eksisterende Façade- og Adgangsret til de Stykker af Vejene, der allerede nu ligger der, skal respekteres, men jeg regner ogsaa med, at der ikke gives Adgangs- og Façaderet til de nye Stykker af Vejene, idet dette nemlig ligger i Vejenes Karakter og Meningen med dem.

Jeg takker for den Imødekommenhed, der er vist med Hensyn til Indførelse af lokal Repræsentation i Ekspropriationskommissionen.

Vi har undersøgt Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne. Jeg havde jo ved første Behandling særlig holdt mig til Vedligeholdelsesudgifterne, idet jeg maatte mene, at Anlægsudgifterne i det store og hele var blevet fordelt saadan, som det var rimeligt. En væsentlig Ting er sket her, idet den første Vedligeholdelse betales efter Anlægsudgiftsprincippet. Jeg maa sige som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Ejnar Kjær), at da jeg saa Planen over Vejene, saadan som de kommer til at se ud, gammel Vej, ny Vej, gammel Vej, ny Vej, maatte jeg erkende — idet jeg i øvrigt er klar over, at saa snart der til Kommunerne kommer nye Refusionsregler, bliver man bekymret derude, det koster Forsinkelse af Regnskabet og Besvær —, at hvis det yderligere skal kompliceres paa den Maade, at det skal udregnes med Brøker, hvilke Andele der skal ind under Refusionsreglerne og hvilke ikke, bliver det simpelt hen uoverkommeligt, og derfor afstaar jeg fra at gaa videre med den Tanke, at der skulde være andre med til at betale Vedligeholdelsesudgifterne. Den praktiske Situation forbyder simpelt hen, at det bliver gennemført.